

Áldás Békeesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Magyarázatok	
a Heidelbergi Kátéhoz	2
Lelkeszi köszöntő	3
Hálaadás	3
Méltón ünnepelni a karácsonyt...	4
A karácsonyi szabadító Jézus	5
Gyermekkorom régmúlt karácsonyi emlékeiről	6
Könyvajánló	7
Örömteli növekedés az óvodai hittanórákon	7
Riport	8
IFIs beszámolók - IKON	10
Imaséta	10
Van még időnk beszélgetni?	11
Épp most diétázom ...	12
Ünneplés verssel és énekkel	13
Ünnepi alkalmaink	14

„Áldás Békeesség”

a Budapest-Angyalföldi Református Egyházközség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Bartal Zsuzsanna, Bauerné Irma, Csákné

Juhász Szilvia, Eötvösné Boldog Diána,

Goldbach Ferenc, Horváth Kinga

Nikoletta, Koroknai-Tegez Ferenc,

Lellei Luca, Lindner Gusztávné, Dr.

Lindner Gyula, Máté Sándor, Mezősiné

Rózsár Erika, Mészáros Anna, Mészáros

Máté, Szloboda József, Vojtkó Eszter,

Weinberger Zoltán

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovatban az adományozó nevét és címét szíveskedjenek feltüntetni.)

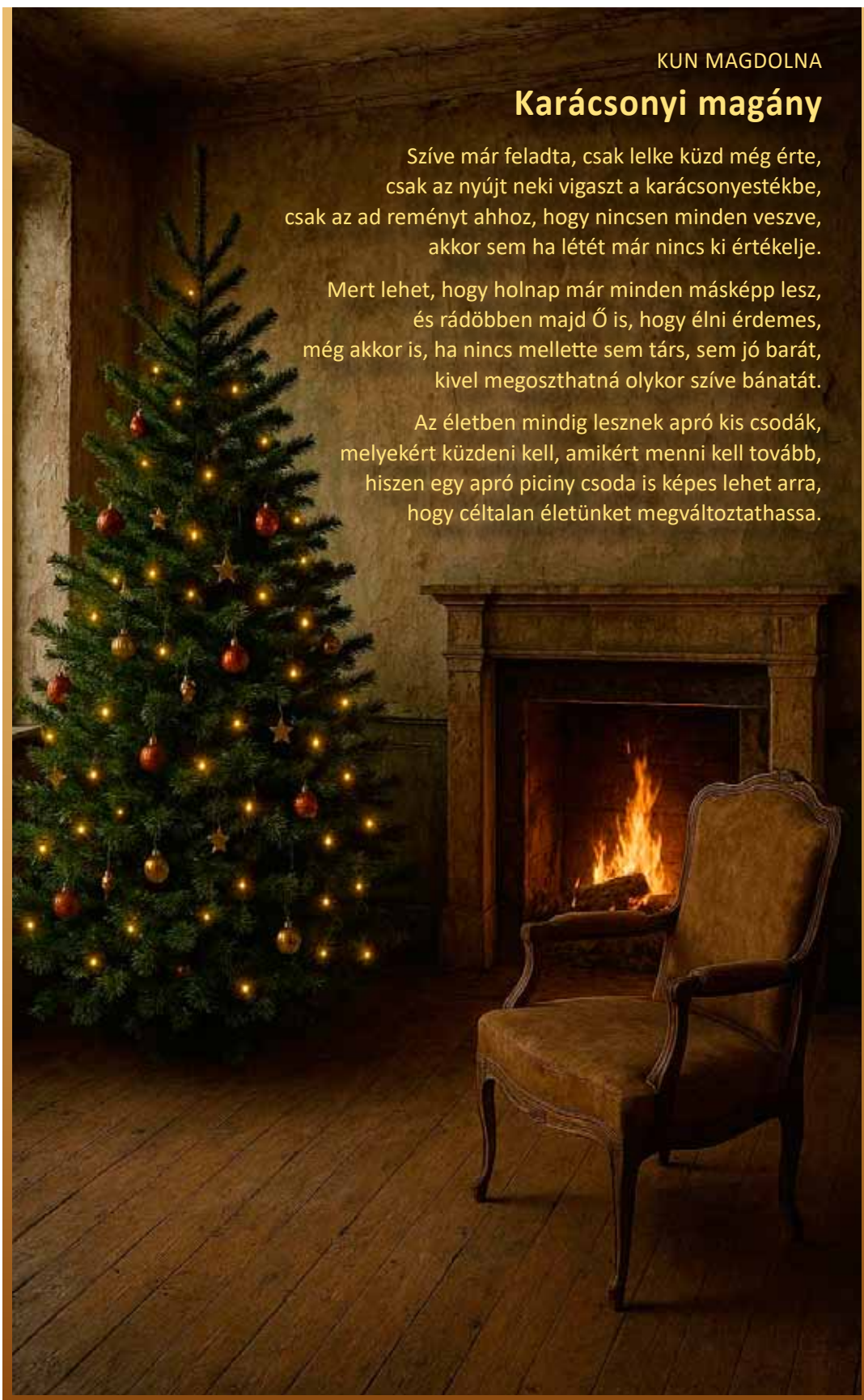
KUN MAGDOLNA

Karácsonyi magány

Szíve már feladta, csak lelke küzd még érte,
csak az nyújt neki vigaszt a karácsonyestékbe,
csak az ad reményt ahhoz, hogy nincsen minden veszve,
akkor sem ha létét már nincs ki értékelje.

Mert lehet, hogy holnap már minden másképp lesz,
és rádöbben majd Ő is, hogy élni érdemes,
még akkor is, ha nincs mellette sem társ, sem jó barát,
kivel megoszthatná olykor szíve bánatát.

Az életben mindig lesznek apró kis csodák,
melyekért küzdeni kell, amikért menni kell tovább,
hiszen egy apró piciny csoda is képes lehet arra,
hogy céltalan életünket megváltoztathassa.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz – 26. úrnapja

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)

66. kérdés: „Mit jelent az, hogy Krisztus vére és Lelke által megtisztított minket?”

Felelet: „Egyrészt azt jelenti, hogy kegyelemből, Krisztusnak az ő kereszttáldozatában értünk kiontott vééréért Istentől bűnbocsánatot kaptunk.

Másrészt: a Szentlélek megújított és Krisztus tagjává szentelt minket, hogy a bűnnek napról napra meghaljunk, és istenfélő és feddhetetlen életet éljünk. (Jel 1:5; 1Kor 6:11)

Mint korábban írtam már róla (az ószövetségi szemet szemért, fogat fogért, vért véért elve alapján) Isten igazságossága sérülése nélkül, nincs olyan, hogy valakinek csak úgy elengedik a bűneit. Bűnt elengedni csak úgy lehet, ha valaki kifizeti érte az árat. Talán ahhoz hasonlóan lehetne ezt elképzelni mintha egy szakadék fölött gyermekedet tartanád lógva. A kezét nem engedheted el hiszen akkor leesik, számodra örökre elvesz, meghal. Hiába vagy képtelen tartani, ha elengeded nem fog ott maradni csak úgy lebegve. Valakinek tartani kell.

Bűneid elengedésért is valakinek fizetnie kell. Azt, amit te nem tudtál tartani - hiszen magad erejéből a szakadékba zuhannál alá- azt Krisztus fizette ki helyetted. A keresztségben ennek ígéretét és a valóságát kapod meg.

A reménytelenül elveszett ember számára tehát megcsillant a remény. Ott látunk a szakadék felett, és végre nem lefelé kell nézegetnünk, rettegve, hanem felfelé tekinthetünk a megmentő kézre. A teljes és végleges megoldást az jelentené, ha Isten, Krisztus vére árán kiemelve minket a szakadékból és bejegyezte az új édenbe, ahol többet nem hibázunk és büntetlenül élhetünk.

Csakhogy a kiemelés az ebbe világba való visszahelyezés jelenti. Itt őriz meg, itt lesz feladatod, itt akar megszentelni, itt kell megpróbálni olyan életet élni, amellyel Krisztus helyettünk való teher cipelését nem nehezítjük.

Mit jelent a megszentelődés, hogyan viselkedjünk megmentettként a szakadék fölött lógva?

1. Nyilvánvalóan az egy testnek tagjai vagyunk, így tehát Krisztus nem fogja engedni, hogy leszakadjunk róla. A megmaradás nem a mi igyekezetünkön, hanem az ő döntésén és erején múlik. Ebben bizonyosak lehetünk.

2. A szakadék fölé nem ő taszított, hanem mi, a saját döntéseink nyomán jutottunk, szaladtunk. Ha tehát nélküle akarjuk a folytatni utunkat, nyilvánvaló, hogy a folytatás a magunk választotta mélység lesz. Ha Krisztust választjuk, a szakadék nem tűnik el, csak megmentettként nem alázuhanunk, hanem fölötte túlélünk lehetséges. Szükséges tehát a mélységbe való vágyakozást megölkölnünk magunkban.

3. Szakadék a fölött a lógva, miközben szorosan tartanak minket, biztos, hogy fölösleges hiába való és káros üvöltözve hisztizni, esetlenül rángatózni, a tartó kezét szidni, és bármit is számon kéri azon, aki éppen megmenti az életünket. Hiszen joga lenne ott és akkor és bármikor elengednie minket. Semmi más nem történne csak az, ami járna nekünk. Alázuhanánk ott ahova mi magunk, saját döntésünk következményeként jutottunk.

Érdemes gondolkodni azon, az elmúlt időszakunk életeseeményeiben melyik történésre miként reagáltunk. Isten nem engedett el, bár valószínű, hogy mi közben tartott téged, nehéz vagy fájdalmas volt számára a viselkedésed.

Az istenfélő és a feddhetetlen élet azt jelenti, hogy naponta rá figyelsz, akaratát igyekszed teljesíteni, mert még a szakadék fölött lógva is terve van veled, használni akar. Ha lelked megnyugodott, és már nem akarod kitépni magadat a kezéből, sőt arra törekszel, hogy minél kevesebb súly legyen rád, akkor tessék körültekinteni és nézni a többi embert.

Van, aki melletted éppen zuhan. Van, aki a tartó kezét tépi és szaggatja. Van, aki azt hiszi, hogy pont a tartó kéz lesz ártalmára. Beszélj meg vele, te hogyan ismerted föl megmenekülésedet. Vagy legyen te Isten kinyújtott karja, akin keresztül ő is felismerheti a megmenekülés egyetlen lehetséges módját.

Az ünnepről

Csillagszórók szikráznak, báránnyelűkről szőke angyalkák integetnek, aranycsengettyűk csilingelnek, zöld fenyőágak, ezüstcsillámok között hull a pelyhes fehér hó. Szép, szép, de egy idő után már sok. Túl hangos, túl fényes, megelégteli az ember. Az advent, a várakozás ideje, nyugodt, békességes. Egy koszorú, négy gyertyával. Ünnepi, csöndben van, és megható.

Janikovszky Éva

Kedves Testvérek!

„Imé a szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét
Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten.”

(Mt. 1:23)

Az idei karácsonyi készülődés korán elkezdődött, már szeptemberben tele voltak az üzletek karácsonyi áruval. A karácsony mindig is a nagy bevásárlások időszaka volt, de mostanra a ránk zúduló reklámok miatt mintha besorolódott volna a Black Friday, a Valentin nap, vagy a Halloween pénzköltési alkalmi közé. Elveszett a mögöttes tartalom, a család, a közösség, de legfőképpen kimaradt a Megváltó születésének megünneplése. Újra és újra át kell gondolnunk, számunkra mit jelent a karácsony. Költőinek hangzik a kérdés, de életbe vágó, hiszen, ha nem látjuk a kiindulási pontot, nem fogunk megérkezni a célhoz sem.

A karácsony valójában nem hangulat, nem trakta, nem rohanás egyik helyről a másikra, nem wellness, nem karácsonyi áru- és ajándékdömping, hanem csend, béke, áldás.

„Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus”

A világ mindent megtesz, hogy ettől eltérítsen, és néha, mint a napkeleti bölcsek mi is eltévedünk. Azonban, ha nyitott a szívünk, megérkezhetünk.

Régen ilyenkor nem azért takarítottak, mert piszkos volt lakás, hanem mert várták a vendég megérkezését, aki nem más, mint Krisztus. Ezért kell, hogy fontossá váljon nekünk ebben a rohanó világban az adventi időszak.

A hétről hétre való megállás, ahogy egy könyv címe mondja, a „Léleköltöztetés”. Megérteni, megérezni a csodát, és megérkezni lélekben Betlehembe - szereteteinkkel, családkkal együtt.

Gyülekezetünkben is ezért és így készülődünk, sokféle programmal, együtt töltött idővel. Hívunk és várunk Téged is! Kérlek, ne azt mondd, mire nem érsz rá, hanem azt keresd, amiben szívesen részt vennél. Ne azt mondd, mi nem jó, hanem segíts, hogy még szebbé tegyük az ünnepet. Ne mondd, hogy nélküled is meglesz a gyülekezet, hanem gyere el, és érezd meg, éld át, hogy milyen jó nekünk itt, ebben az angyalföldi közösségben.

Mi ezért öltöztetjük a szívünket közös koszorú készítéssel, kreatív szombattal – ebből lesz a mi kis jótékonyági vásárlásunk, amivel a rászorulókat, gyerekeket segítjük - az előkészítő héttel, ahol az Ige mellett elcsöndesedhetünk, a gyermekek karácsonyi ünnepélyével, és még annyi mindennel. Így amikor megérkezik a karácsony, együtt tudjuk majd mondani „Velünk az Isten”, itt van köztünk.

A találkozás reményében szeretettel:

Szloboda József lelkipásztor

Hála!

Mikor adsz hálát Istennek? Rögtön rávágod, hogy mindig! Mindig, mikor eszedbe jut!

De kérdés, hogy mikor jut eszedbe és a két hála között mennyi idő telik el.

Hónapok óta fülcseggem van, kértem Istent, hogy vegye el tőlem ezt a terhet.

Kértem, és letettem a lába elé! De a fülcseggem még mindig megvan és minap ismét feljött belőlem, hogy miért van ez a problémám? Isten válaszolt. Felküldött egy fogyatékos gyereket a villamosra, akinek nem volt füle, és az arca is deformálódott. És ott elszégyelltem magam, hogy mennyire azt gondoltam, hogy az én problémám a legnagyobb. És hogy Isten nem törődik velem! De tévedtem! És megmutatta, hogy mennyi mindentől megkímél!

Ha nem hiszed el csak nézz körül a világban, csak néz meg egy híradót, háború, éhezés, kiszolgáltatottság, halál!

Ha panaszod van, hogy sokat kell gyalogolni, valakinek nincs is lába. Ha panaszkodsz, hogy sokat kell cipelni, valakinek nincs is keze! Ha panaszkodsz, hogy milyen rossz munkád van, valakinek nincs is munkája. Ha panaszkodnál, hogy a gyerek milyen rossz, valakinek nincs is gyereke! És még sorolhatnám. Lehet ezen változtatni? IGEN! Mielőtt panaszkodnál ADJÁL HÁLÁT ISTENNEK AZÉRT, AMID VAN! Legyél hálás a lábaidért, a kezeidért a látásodért a hallásodért a családodért, a közösségedért a gyülekezetedért!

Tedd szokássá a hálaadást, legalább reggel ahogy felébredtél, este nézz vissza a napodra és számtalan dolog lesz amiért hálát adhatsz!

Ha ezt olvasod tart még a kegyelem, és adjál hálát érte! Mert az Én kegyelemem elég!

Az Úr áldja meg a napodat, tegye nyitottá a szívedet, és elfogadóvá az elmédet!

Krisztusi jelenlétben szabadok vagyunk önmagunktól!

Weinberger Zoltán

HORVÁTH KINGA NIKOLETTA

Méltón ünnepelni a karácsonyt...

Mit várhat az ember karácsonytól? Talán furcsa ez a kérdés, de ha jobban belegondolunk mindig várunk valamit ott legbelül. Várunk valami szebbet, valami jobbat, valami olyat, ami őszinte, ami tiszta, ami nem csak a külsőségekről szól. Mert vágyunk arra, hogy egyszer végre valaki embernek lásson. Olyan embernek, aki szerethető, akiben van érték, aki nem csak a teljesítményei, a kinézete, státusza, anyagi helyzete miatt elfogadható. Ettől szenvedünk, ez az, amit újra és újra megtapasztalunk, és amit mi is oly sokszor teszünk másokkal. Vágyunk a szeretetre, az elfogadásra, arra, hogy értékeljenek, miközben mi magunk sem tudjuk mit jelent valójában szeretni és értékelni a másikat. Vágyunk arra, hogy végre embernek lássanak, de oly sokszor mi sem veszünk ember-számba másokat. Pedig a világ és benne mi is ki vagyunk éhezve a szeretetre, ki vagyunk éhezve az őszinte emberi kapcsolatokra. Nem véletlenül hívják oly sokan a karácsonyt a szeretet ünnepének, mert kapaszkodni akarnak valamibe, valamilyen álomba, hogy legalább a karácsony az más, mint a hétköznapok. Legalább erre a néhány napra megnyugszik a világ és lecsendesül. Látszólag talán így is van, csak hogy hány és hány családban még ilyenkor is bántják egymást, hányan vannak egyedül, hányan nem kapnak egy jó szót sem, nem hogy ajándékot. Mert a ka-

rácsny nem az ember által képviselt szeretetről szól, hanem az isteni szeretetről. Arról a szeretetről, amely a testet öltött Jézusban lett nyilvánvalóvá. Ahogy János evangéliumában olvashatjuk: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16) Jézus Krisztus mindannyiunkat kivétel nélkül szeret. Ez a szeretet nem szab feltételeket, nem bántó, nem lenéző, nem keresi a maga hasznát, ez a szeretet nem elvár, nem beskatulyáz. Hanem hív és vár, hogy helyreállítsa bűnös életünket, hogy bekötözze és meggyógyítsa a kapott sebeket, és megmutassa, van lehetőség a változásra, a változtatásra, az újat kezdésre. Innen nézve pedig az ünnep egészen más. De ki ünnepli méltón a karácsonyt? Mindazok, akik végleg leraktak a betlehemi jászol mellé minden hatalmaskodást és minden megbecsülést, minden tekintélyt és minden hiúságot, minden gőgöt és minden konokságot.” (Dietrich Bonhoeffer) Rakj le mindent a betlehemi jászol mellé, ne tökéletes karácsonyt akarj, hanem igazit. Igazit Krisztussal, csak úgy egyszerűen, csak úgy szívből, egy kicsit megállva és Őrá figyelve. Úgy ahogyan Túrmezei Erzsébet fogalmaz egyik versében: *„Most nem sietek, most nem rohannok, most nem tervezek, most nem akarok, most nem teszek semmit sem, csak engedem, hogy szeressen az Isten.”*

MÁTÉ SÁNDOR

A karácsonyi szabadító Jézus

Karácsony ünnepén megállunk a Jézus jászla felett és a költővel együtt így hódolunk Néki: „*Eljöttünk, elhoztuk neked, amit kezedből nyertünk*”. És azt kérjük Tőle: „*Vedd elmém, lelkem és szívem, hadd adjam Néked mindenem, hogy kedves légyek Néked*.”

Mindnyájan érezzük, hogy az Ő nagy szeretetét igazán emberi cselekedetekkel és szavakkal meg sem tudjuk köszönni, emberi ajkakkal igazán nem is tudjuk áldani. Mégis azon vagyunk, hogy az Isten szeretetének évente megisméltendő ünnepén **hálát adjunk Neki** a mindig felzendülő Evangéliumért, az arra válaszoló kedves karácsonyi énekeinkért, az önző emberi szívet legalább egy napra átváltató csodáért. S azért, hogy minden emberi ajándék csak erre a legnagyobb isteni ajándékra utal, s csak ennek ismeretében lehet igazi karácsonyi ajándékról szólni, mert hiszen *“úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”*.

Jó hálás szívvel ünnepelni, hinni Őbenne és elfogadni azt az életet, amit Ő ajándékozott nekünk a Karácsonyban, hogy **az Ő szabadító szeretete** által legyen igaz Karácsonyunk és az Ő szabadító szeretete által legyen igazi teljesedése az ének szavának: „*Már lehozta az életet, mely Istennél volt készített, hogy ti is Véle éljete, Boldogságban örvendeztetek!*”

Ezt egyedül az Ő szabadító szeretete cselekszi meg velünk. Azért is adtam ezt a címet ennek a rövid bizonyágtételnek: **„A karácsonyi szabadító Jézus”**, mert a karácsonyi evangéliumban így olvassuk: „*Nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét bűneiből.*” (Máté ev. 1, 21) **Jézus neve** ugyanis **eredetileg** azt jelenti: aki **kihúzza a csávából**, kiszabadítja a mélyből, ahonnan a magunk erejéből soha ki nem juthatnánk. Ahogy **József** megmenekült a kiszáradt kútból, amelybe testvérei dobták, hogy ott pusztuljon. És úgy is történt volna, ha nem jönnek arra **izmaelita kereskedők**, akik kihúzták onnan. **Jeremiás** is elpusztult volna, mikor ellenségei egyenesen a pöcegödörbe, annak sarába dobták, hogy ott vesszen el. De **Ebed-Melek** a király engedélyével 30 férfi segítségével kihúzatta onnan. És **Péter** is elveszett volna, de mikor már-már elnyelte a mélység a Genezáreth taván, Jézushoz kiáltott: Ments meg Uram – és Jézus kihúzta, kimentette. Még a **keresztén függő Jézusnak** is ezzel a szóval kiáltanak a csúfolók: „Mentsd

meg magadat, szállj le a keresztről!” Szabadítsd ki magad, húzd ki magad ebből a slamasztikából! De Ő nem azért jött, hogy magát szabadítsa meg, hanem hogy népét szabadítsa meg annak bűneiből.

Másokat megtartott. Mások számára Ő lett a szabadító, a megmentő. Saját magát *„nem tudta megtartani”*, hisz éppen azért szállt a földre le, azért lett emberré, hogy **a világ bűnét magára véve**, a bűnösök helyett elszenvedje Isten jogos ítéletét. „Aki bűnt nem ismert, Isten bűnné tette éretünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne”. (2Kor5,21)

Ő szabadítja meg népét annak bűneiből. Mert a **bűnnel** szemben Isten csak két dolgot tehet: **megtorolja** – ez a halál; **megbocsátja** – ez az élet. De még Isten sem tud megbocsátani olyan bűnt, amit nem bántunk meg! Hiába jött Jézus, ha nincs bennünk **bűnbánó szív. Karácsonyi szív.** Egy szív, amely megérzi, mekkora szeretettel szerette őt Isten. Elszánja magát, hogy Istenhez tér, és felkiált benne egy elnyomott hang kitörő erővel: **én hazamegyek!** *Felkelek és elmegyek az én Atyámhoz.* Elfogadom azt a kegyelmet, amit Ő hirdet az evangéliumban. **Hiszek a szavában**, hiszem, hogy a karácsonykor született Jézus meghalt értem; letérdelek jászolbölcsője és keresztje előtt és átadom életem a töviskoronás Királynak.

A megmentésnek azt az ajándékát készítette nekünk Isten Karácsonykor. Ennek a **szabadításnak örvendezünk, s nem a karácsonyfának** és nem a kedves hangulatnak. Nem a fényőnek és nem a lámpáknak és csillagszóróknak. Nem fényeknek és nem a mesevilágnak. Nem a Jézus nélküli „szereket ünnepének”. Aki csak a karácsonyi fényeket és örömköket akarja megragadni, nem ért semmit. Isten nem egy ünnepi hangulatot akart nekünk adni, hanem a bűnökből és annak büntetéséből való szabadulást.

Ez az Isten ajándéka Karácsonykor. Erről beszél az Úrnak anyyala, erről olvasunk a karácsonyi történetben és ez **hirdettetik** ezen az ünnepen is nekünk: **Ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből.** Sőt, nemcsak hirdeti az Úr, hanem **láttatja is velünk** az Ő megváltó szeretetét. A legszen-
tebben az **úrvacsora sákramentumában** ábrázolja ki azt, hogy Ő úgy van velünk, hogy megszabadítja az ő népét annak bűneiből. A hirdetett Igét Isten alátámasztja a látható Igével. Az úrvacsora sákramentumában érezhetővé lett a bűnből való szabadulás jó édessége. Ennek ízlelése az igazi karácsonyi öröm és boldogság!

BAUERNÉ IRMA

Gyermekkorom régmúlt karácsonyi emlékeiről

A Tisza menti kis vályogházban, ahol születtem egyszerű, de máig emlékezetes karácsonyok voltak. Ajándék külön sohasem volt, az ajándék a „karácsonyfa” volt házilag készült szaloncukorral, melyet édesanyám és keresztanyám készítettek. Ezeket én nem szerettem, de az illatukra máig emlékszem és a selyempapír illatára, amibe csomagolták és a sztaniolra. Ezeket a papírokat minden ünnep után gondosan kisimítottuk és elraktuk a következő karácsonyra. A karácsonyfa összekötözött tuja ágakból készült, volt rajta még dió, alma és édesanyám sütötte vaníliás linzer.

Ha behunom a szemem most is érzem ezeket az illatokat, erre ébredtem gyerekként Karácsony reggelén. (Az alföldön nem volt fenyőfa, így feldíszített fenyőfát csak fel-

nőtt koromban láttam először.) Ezeket az 50-es évek elején éltem meg, amikor nagy merészség volt Istentiszteletre menni, de mi drága édesapámmal és nagymamámmal mindig elmentünk karácsony első napján. Az első karácsonyi ének, amit kívülről megtanultam „Az Istennek Szent Angyala,” című ének volt. Számomra mindig ez jelentette a Karácsonyt.

A legszebben és legmélyebben Ady Endre: „*Karácsonyi Rege*” című verse fejezi ki számomra a megélt karácsonyokat, Szabó Gyula művész úr előadásában. Ezt minden Karácsonykor meghallgatom, behunom a szemem és átélem minden mondatát.

Ady Endre:

„Karácsonyi Rege”

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

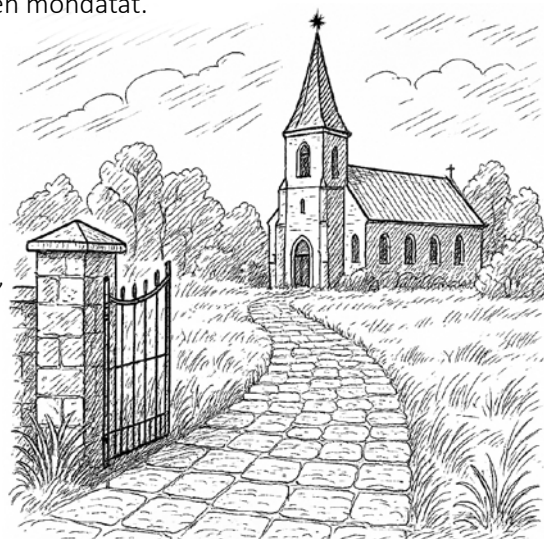
Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sűgna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy, mint régen -
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermekszívvél
A világgal
Kibékülni,
Szeretemben üdvözülni.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra.

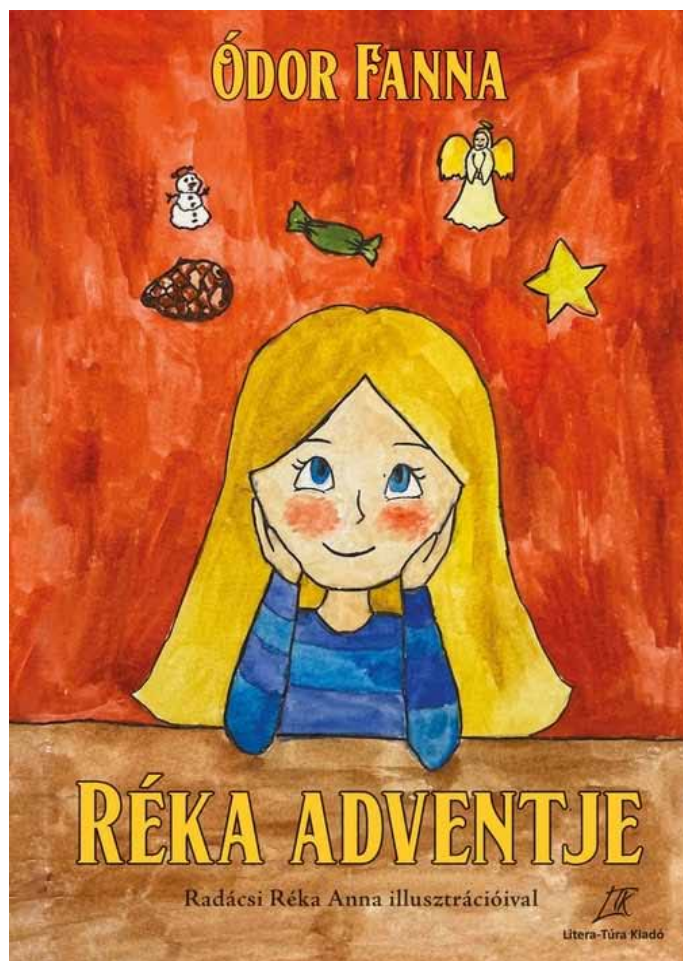
BARTAL ZSUZSANNA

Könyvajánló

A Litera-Túra Kiadó gondozásában megjelent Ódor Fanna: RÉKA ADVENTJE, című könyve. A hátsó borítón, Fodor Jonatán (Ódor Fanna 14 éves fia) szavait olvashatjuk „A szerző első kötetéből megismert Réka és papája, Boldizsár együtt készülnek a Szent Ünnepre. Réka rengeteget tanul bölcs nagyapjától, a kislány pedig sokszor világít rá a Jóisten szeretetére. A karácsonyt váró napokon mindig tanulnak valamit egymásról és Jézusról. Advent minden napjára jut egy aranyos olvasnivaló, amely megmutatja, hogyan lehet Istent nézve élni. ...A könyv mindennapi szívmelegítést, és Úrban való feltöltődést jelent a számomra, mindezt Jézus várása közben. A Szívöltöttes »kistesója« kimondottan gyerekeknek szól, miközben a felnőttek is élvezik.”

Ódor Fanna – Református lelkipásztor és vallástanár.

Négy éve ír. Lackfi János tanítványa. Az „Apa ezerral pályázatot” 2023. évi különdíjasa

EÖTVÖSNÉ BOLDOG DIÁNA - REFORMÁTUS HITOKTATÓ

Örömteli növekedés az óvodai hittanórákon

„A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és Isten kegyelme volt rajta...” (Lukács 2,40)

Az elmúlt nevelési év egyik legnagyobb ajándéka és biztató jele volt számunkra az óvodai hittanórák létszámának növekedése. Ahol korábban csak két kisgyermek hallgatta áhítattal az igei történeteket, ma már tízen ülnek körben, figyelő tekintettel, együtt énekelnek, imádkoznak, és szívükbe zárják Isten Igéjét.

Ez a növekedés nem csupán számokban mérhető. A gyermekek nyitottsága, lelkesedése, kérdései és őszinte megnyilvánulásai azt mutatják, hogy **Isten Lelke munkálkodik**, és valódi gyümölcsöket terem. A szülők bizalma is növekszik, egyre többen ismerik fel, mennyire fontos már kisgyermekkorban alapozni a hitbeli nevelést.

Mindez pedig nem zárul le az óvodával. Hálás szívvel tapasztaljuk, hogy **ahol ezek a gyermekek iskolába lépnek, ott többen is a hit- és erkölcsstan órát választják.**

A mag, amit az óvodai hittanórán elhintettünk, tovább növekedik az iskolai évek során. Ezért is olyan fontos, hogy jelen legyünk, szolgáljunk, és hűséggel végezzük munkánkat minden korosztályban.

Ez a növekedés nem a mi érdemünk. **„Isten adja a növekedést”** (1Kor 3,6) – mi csak vetünk és öntözünk. De milyen nagy öröm látni, amikor a szolgálatnak kézzelfogható gyümölcsei vannak: gyermekmosolyok, emlékezetes igeversek, közös imádságok, és olyan kis életek, amelyek már most is Isten szeretetében gyökereznek.

Imádkozunk azért, hogy ez a növekedés tovább folytatódjon – ne csak létszámában, hanem hitben, reményben és szeretetben is.

Soli Deo Gloria!

DR. LINDNER GYULA

Interjú Papp Csabával és Benke Zsuzsannával

„A hit segíthet megőrizni a család értékét”

- Meséljete egy kicsit magatokról! Hogyan ismerkedtetek meg egymással? Mindketten hívő családból jöttök?

Zsuzsi: Ugyanazon a munkahelyen dolgoztunk, és már az elejétől nagyon szerettem Csabival együtt dolgozni: talpraesett, bátor és okos. Sokat beszélgettünk és nevettünk együtt, és idővel észrevettem, hogy komoly, lélekkel teli beszélgetésekre is képes vele az ember. Én eközben férjhez mentem, amiről Csabi próbált lebeszélni. Római katolikus családból származom, és akkor elképzelhetetlen volt számomra, hogy visszamondjam az esküvőt, bár utólag belátom, hogy ez hiba volt a részemről.

Csabi: Zsuzsi már az első pillanatban felkeltette az érdeklődésem. Kedves mosolyával és segítőkészségével egyből levett a lábamról. Hamar megtaláltuk a közös hangot, mind munka, mind magánéleti kérdésekben. Ez az évek során tovább mélyült, és egy idő után több volt, mint simpa barátság. Én is jegyben jártam, de szerencsére időben meg gondoltam magam. Debreceni vagyok, így nem nagy meglepetés, hogy református lettem. Szüleimmel inkább csak jeles ünnepekkor jártunk templomba, anyai nagyszüleim viszont rendszeresen. A debreceni Szabadságtelepi Református Templomban lettem megkeresztelve (ahogy Csabika is) és Mónus Béla lelkipásztornál konfirmáltam, 13 évesen.

- Voltak esetleg példaképeitek a hit felé vezető úton? Akár a közvetlen környezetetekben, akár bibliai történetekben keresztül?

Zsuzsi: Édesanyám és a két nagymamám voltak a példaképeim. Érdekes módon gyerekként nem jártunk együtt templomba édesanyámmal, de már felnőttként – édesapám halála után – sokszor mentünk együtt templomba. Ezek az alkalmak közelebb hoztak bennünket egymáshoz édesanyámmal. A halála után a mai napig ezekből az élményekből merítetek erőt és biztatást a mindennapokhoz, és ahhoz, hogy át tudjam adni a gyermekeimnek is ezt a hitet.

Csabi: Gyerekként az Ószövetség történetei voltak rám hatással, míg felnőtt fejjel már inkább a Biblia erkölcsi üzeneteit tartom fontosnak. Hisz manapság sokszor háttérbe szorulnak olyan alapértékek, mint a tisztesség, kedvesség, szerénység vagy megbocsátás. Nagypám egyébként presbiter volt, de sajnos nem sokat beszélgettünk a hitről.

- Hogyan kerültetek kapcsolatba az angalföldi gyülekezettel?

Zsuzsi: Csabit, a kisfiunkat a nagyszülők debreceni közösségében kereszteltették, de már akkoriban is Angalföldön

éltünk. Számunkra fontos volt, hogy a kisfiunk hittanra járjon, hiszen ezt fogadtuk meg a keresztelején. Az egyik hittanóra után Csabi egy szórólapot nyújtott át az angyalföldi gyülekezet programjával, valahol itt kezdődött a közös történetünk a gyülekezettel.

Csabi: Mivel nagyszüleim már nem élnek, megszűnt a kapcsolat a debreceni templommal. Így Zsuzsikát már itt Angyalföldön kereszteltük meg, illetve a korábban elmaradt templomi esküvőnk is itt tartottuk meg, 10. házassági évfordulónk alkalmából.

- Milyen gyülekezeti alkalmakon vesztek részt? Mit kaptatok a gyülekezeti közösségtől az elmúlt évek során?

Zsuzsi: Az elmúlt két csodálatos évben a Baba-Mama Klubba jártunk a kislányommal. Mindig feltöltődve, néha megkönnyebbülve tértünk haza, a közösség szeretete és a személyes figyelem nagyon sokat jelentett számunkra.

Csabi: A vasárnapi istentiszteleteken túl részt vettünk már az adventi koszorúkészítésben, és tavaly a mátraházai elvonulásban is. Ott kaptam a felkérést a gyülekezet YouTube csatornájának a narrálásához. Kicsit hezitáltam, mert nem igazán szeretem visszahallgatni a hangom, de örülök, hogy elvállaltam, mert értékes és tanulságos gondolatokat közvetíthetek, melyek sokszor engem is elgondolkodtatnak.

- Hogyan keltetek/keltettétek föl az érdeklődést gyermekeitekben Isten dolgai iránt? Meséltetek nekik bibliai történeteket? Ha igen, mi volt a kedvencük?

Lefekvés előtt együtt imádkozunk, és igyekszem buzdítani a kisfiamat is, hogy este mindig adjon hálát az adott napért, akkor is, ha nem úgy sikerült, ahogy szeretete volna. Először a keresztyén ünnepekhez kapcsolódó bibliai történeteket olvastam fel a gyerekbibliából, de Csabikának például a teremtéstörténet a kedvence.

- A házasság, gyermek és munka hármában egyensúlyt tartani nehéz. Segít ebben Isten?

Zsuzsi: Erről az alábbi igeszakasz jutott eszembe, nemrég küldtem át a férjemnek: „Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van. Ha elesnek, az egyik fölemeli a társát. De jaj az egyedül valónak, mert ha elesik, nem emeli föl senki.” (Prédikátor könyve 4,9–10) Én nagyon hálás vagyok Csabiért, a férjemért, sokat segít itthon a gyerekek körüli teendőkből. Minden nehézség és a sok bizonytalanság ellenére is úgy érzem, hogy a gyermekeinket ajándékba kaptuk. Csabika hamar érkezett, Zsuzsóra három évet vártunk, és amikor azt hittük, már nem lehet több gyermekünk, akkor tudtuk meg, hogy úton van. Ez az élmény megingathatatlan hitet adott nekem, ami a mindennapi kihívások között is megnyugvással tölt el. Nemrég tértem vissza dolgozni két év után, és rengeteget imádkoztam, hogy egy befogadó, segítőkész közösséghez kerüljek. Most úgy érzem, megtaláltam, és ezért minden nap hálát adok Istennek.

Csabi: Ahogy az idézet is mutatja, egy jó házasságban fontos ugyan teret adni az egyéni szempontoknak, de figyelniük kell arra is, hogy a közös életünknek ne menjen a rovására. Találkozásunkkor mindketten olyan kapcsolatban éltünk, ahol a gyermekáldás szinte elképzelhetetlennek tűnt, szóval mindkét gyerkőcünk egy kis csoda a maga módján. Zsuzsinak nemcsak azért vagyok hálás, mert mindig figyel a gyerekekre, a mindennapi dolgokra, hanem mert igazán szeretetteljes légkört teremt otthon. Gyakran utazom külföldre, ilyenkor ő tartja itthon frontot, és még az időigényes hobbimhoz, a sörfőzéshez is örömmel áll hozzá. A mai rohanó világban egyébként a hit segíthet megőrizni a család értékét, pozitívan szemlélni a mindennapokat, észrevenni az örömet az apró dolgokban is, és abban, hogy néha megálljunk és hálát adjunk mindazért, amink van.

Imádság – a magányos emberekért!

Mennyei Atyánk,

hozzád fordulunk azokért, akik napjaikat egyedül élik, akiknek csendje nem békesség, hanem magány.

Légy velük, Uram, amikor a nap lassan múlik, amikor nincs kihez szólni, amikor a szívben az elhagyatottság súlya nehezedik. Töltsd meg az ő szobáikat a Te jelenléted békességével, nyugalomával és add, hogy érezzék: nincsenek egyedül.

Küldj számukra embereket, akik szeretettel figyelnek rájuk, és adj bátorságot nekik, hogy nyíljanak meg mások felé. Gyógyítsd meg a sebeket, amelyeket a magány okozott és szíts új reményt a lelkükben.

Jézus Krisztus, aki ismered az emberi szív minden fájdalmát, légy társuk az úton, barátjuk a hallgatásban és fényük a sötét órákban.

Ámen

Weinberger Zoltán

IFIs beszámoló

IKON - Ifjúsági Konferencia 2025. október 24-25. Budapest

LELLEI LUCA:

„Az IKON életem első nagyobb szabású keresztény eseménye volt, ahol rengeteg fiatal gyűlt azért össze, hogy együtt beszéljessenek és tanuljanak Istenről. A közös dicsőítések ereje még annál is nagyobb volt, mint ahogy azt el tudtam volna képzelni, talán ez volt számomra a leginkább megmozgató része az eseménynek, de a kiscsoportos beszélgetés és a különböző előadások is nagyon izgalmasak voltak.”

MÉSZÁROS ANNA:

„Életem első IKON-ján vehettem részt októberben, ahol fantasztikus volt látni és részese lenni, hogy ennyi keresztyén fiatalal együtt mélyíthettük el a kapcsolatunkat Istennel. Bár csak egy napra mentem, mégis napokig éreztem a hatását, számos kérdésemre választ kaptam, a szemináriumok és a bizonyágtételek pedig rengeteget segítettek abban, hogy egyre közelebb kerülhessek Istenhez, illetve meghalljam a válaszát úgy, ahogy addig nem gondoltam volna. Számomra ez hatalmas ajándék az Úrtól és hála vagyok, hogy ezt az élményt megadta nekem.”

MÉSZÁROS MÁTÉ:

„Az idei volt a 3. IKON amire elmentem. Viharos és lelkiileg megterhelő időszakon mentem keresztül, így valamenynyire számítottam arra, hogy ha valahol akkor itt választ fogok kapni néhány kérdésemre. Kerestem az előadásokban, szemináriumokban, kiscsoportos beszélgetésekben hátha, de egyre sem kaptam választ. Mindenkinek, aki kérdezte utána, hogy milyen volt csak annyit mondtam, hogy lelkiileg nem kaptam semmit. Végül aztán rá kellett jönnöm, mégiscsak kaptam valamit az Úrtól: közösséget. Annyira jó volt velem egyidősökkel dicséri, áldani Istent és annyi új fülbemászó dicsőítő éneket hallottam, hogy nem is gondoltam volna, hogy még ennyi van. Felemelőek voltak a kiscsoportos beszélgetések is ahol újra és újra megtapasztalom, hogy igazából mennyire hasonlítunk abban, hogy mindannyiunkban ott ég a Krisztus iránt érzett szeretet és vágy. A kérdéseimre még azóta nem kaptam választ, lehet nem is fogok csak 5-10 év múlva, vagy talán sose, de ez az élmény elfeledtette velem ezen kérdéseimet és megvigasztalt.”

CSÁKNÉ JUHÁSZ SZILVIA

Imaséta az adventi előkészítő hét alkalmával

Kedves Testvérek!

December 15. és 18-a között adventi előkészítő alkalmak lesznek 18:00-tól. A december 18-i, csütörtöki alkalom rendhagyó módon Imaséta lesz, ami reményeink szerint akár hagyománnyá is válhat, hiszen a reformációs előkészítő alkalmakat már egy ilyen programmal zártuk.

Adventben mindenki keresi, hogyan tudna egy kicsit MÁSKÉNT készülni az ünnepekre és a családi-gyülekezeti találkozásokra, mint ajándékvásárlással. Keressük a lehetőséget az elcsendesedésre, imádságra, terheink letételére.

Ima+séta = Imaséta

Jézussal lenni fél órácskát és a TELJES figyelmünket Neki szentelni nem is olyan sok. Sőt! Amikor imasétán veszel részt, egyszerűen csak légy Vele és add oda a szíved! Mondd el, miért vagy neki hálás! Mondd el, mi aggaszt! Hallgasd meg, mit akar mondani neked! Vagy egyszerűen csak légy csendben Vele. Ebben a teendőkből kiszakított időben sokkal jobban át lehet élni annak a csodáját, hogy a

mindenható Isten Fia emberként közénk jött, kiszolgáltatta magát nekünk, mert ennyire szeret.

Több állomáson keresztül gondolkodhatunk Isten ígéje felett, imádkozhatunk, megállhatunk egy kicsit a rohanásban.

Az imaséta mellékhatása, hogy sokkal kevésbé stresszelünk utána a karácsonyi előkészületeken, hiszen nem ez a lényeg. Egyáltalán nem lényeg, hogy hányféle sütemény lesz, ahogy az sem, hogy végül van-e időnk lemosni a fürdőszobai tükröt. Nem lényeg, ha valami nem úgy sül el, ahogy azt elképzeltük. Nem baj, ha elfelejtettünk csillagszórót venni vagy idő előtt elfogy a csomagolópapír. A lényeg valóban és visszavonhatatlanul Jézus, és az az elképesztő kegyelem, hogy ismerhetjük Őt.

Ha jól esne egy kis csend, ha szeretnél Isten ígéjével egy kicsit egyedül lenni, akkor látogass el december 18-án a templomba és járd végig ezt a rövid sétát.

VOJTKÓ ESZTER

Van még időnk beszélgetni? A „Városligeti séta” apropóján

Fiatalabb korban úgy gondoltam, hogy a beszélgetés felesleges dolog. Barátnőmmel megosztottam gondolataimat, de másokkal nem. Így egy nagyon nehezen kommunikáló emberré váltam. Persze azért később kicsit változtam ebben, de a nehézség végig kísérte az életemet.

Manapság kinyílt számunkra a világ. Régi osztálytársakkal újra kapcsolatba kerülhetünk. Talán túl sok is a lehetőség a barátkozásra. Biztosan más is van így, hogy ebben a kapcsolat rengetegben nem tudunk eligazodni. Ki az én igazi barátom?

Sajnos sokan leragadunk a Messenger üzenetknél, a Facebook böngészésénél. Erre van idő.

Hála Istennek, van két barátnőm, akivel személyesen is szoktam találkozni, bár nem túl sűrűn.

Gyülekezetünkben is vannak alkalmak, amikor beszélget-

hetünk. Ilyen volt a városligeti séta is. Igaz, hogy csak hárman voltunk, de nagyon tartalmasan telt az idő. Gyönyörű napsütésben és környezetben, igazán kikapcsolódtunk.

Istentisztelet után már többször is volt szeretetvendégség. Ha nem rohanunk azonnal el, hanem kicsit beszélgetünk süti mellett, jobban tudunk kapcsolódni egymáshoz. Az összes program ezt is szolgálja.

Isten egy élő emberi testhez hasonlítja a gyülekezetet, ahol minden résznek megvan a maga szerepe. Jó rátalálni arra a részre, amit Isten nekünk szánt ebben a közösségben. Lehet, hogy nem azonnal, de ha plusz alkalmakon is részt veszünk, könnyebben fogjuk megtalálni a helyünket.

Ez pedig nem lesz felesleges időtöltés és beszélgetés, hanem megtapasztaljuk azt az örömet, amit Istennel és az egymással való kapcsolat adhat.

BARTAL ZSUZSANNA

Épp most diétázom ... alkalmas idő (?)

Karácsonyról, ha beszélünk, nagyon gyorsan eszünkbe jut a nagy pénzköltés és természetesen a sok-sok sütemény. Igen, az ünnepi asztalnál időnként akad olyan, aki elnézést kér, hogy nem kóstol végig mindent de épp diétát tart. A nagy többség viszont ilyenkor bődületes mennyiségű cukrot visz a szervezetébe. Mint edző, 3 javaslatom szokott lenni:

1. Ez már nagyon közismert: nem diétázni kell az egészségünk érdekében, hanem életmódot váltani. Egyébként is: az egészséges ételek fogyasztása valójában nem diéta, hanem egészséges étkezésnek nevezzük.

2. Ha már eldöntöttük, hogy egészségesebb étkezésre térünk át, ennek kezdete jobb, ha nem épp egy ünnepre esik. Amikor már sürgető, hogy változtassunk az étkezésünkön, általában hosszú évek egészségtelen szokása áll mögötünk. Váltani, változtatni épp ezért nehéz. Az ünnepi asztal és a sok-sok finomság közelsége ilyenkor külön kihívás elé állítja az életmódváltót. Ahhoz, hogy eredményünk legyen, fontos a sikerélmény. Sikert elérni könnyebb nem ünnepi időszakban. Sütimentes napot könnyebb a hétköznapiokban megvalósítani (igen, néha ilyenkor is nehéz).

3. A sütemény akkor kisebb kísértés, és akkor tudunk belőle mértékkel fogyasztani (ami szerintem igazán az egészséges életmód része – a mértékletesség), ha nem most, hanem nagy összességében odafigyelünk az étkezésünkre. Megadjuk a szervezetünknek szükséges tápanyagokat – ez egy kulcsszó! A modern kor embere valójában éhezik:

valódi tápanyagokat tartalmazó ételektől szenvedünk hiányt. (És emellett éhezik a valódi, minőségi kapcsolatokra, beszélgetésre, odafigyelésre, valódi szeretetre ...) Egész évben együnk megfelelően, néha a kedvenc dolgaink felé megengedően és nem torkollik emésztési katasztrófába az ünnepi étkezés.

Hogy kerül ez a téma egy keresztyén, gyülekezeti újságba?

Az életmódunk és keresztyén élet; életmódváltás és megtérés között számos párhuzamot fedeztem fel az utóbbi időben. Amit megtanulok az egyik témában, hasznos tapasztalatokkal szolgál a másik területen.

A Bibliában elég központi és hangsúlyos téma az alkalmas idő. Mikor mit teszek, milyen cél határozza meg a döntésemet. Nagyon nem mindegy.

Étkezés: nem a karácsony a legalkalmasabb időpont egy szigorúbb étkezés megkezdésére; valamint az egész évben véghezvitt étkezési szokásainkkal, hatással lehetünk arra, hogy a karácsony mennyire betegít meg sütiügyben, vagy sem.

Hit, alkalmas időpontok: A prédikátor könyvében is olvasunk arról, hogy ideje van mindennek. Jézus figyelmeztet arra, hogy mire használjuk az időnk, és vigyázunk, hogy készen álljunk az Ő visszajövetelére. Ideje van a várakozásnak, felkészülésnek és ideje van az ünneplésnek. Várakozásban és ünneplés közben teljesen más dolgokat teszünk, teljesen más dolgokra fókuszálunk, ugye? Ezért nem mindegy, hogy tisztában vagyunk-e, kérdezzük-e mennyei Atyánktól, hogy mi most épp életünknek milyen szakaszát éljük. Egy-egy életszakaszban vannak, vissza nem térünk pillanatok. Gyermeünk születésénél nem vagyunk ott, már nem lehet megismételni ...

Karácsonykor igyekszünk eljutni a templomba, többet foglalkozunk Istennel. Hogy telik az év többi napja? Ha csak most „startolunk” rá arra, hogy lelkünk éhségét csillapítva, fadjuk az isteni üzenetet, vajon mit értünk meg belőle? Mi van, ha épp azzal szembesít ilyenkor az Úr, hogy valamiről már lekéstem ...?

Csak a Karácsony alkalom Istenre, a szeretetre, a másokra figyelésre s hogy szereteteinkkel együtt legyünk...?

MEZŐSINÉ RÓZSÁR ERIKA

Ünneplés verssel és énekkel

Emlékszem, Szenteste a karácsonyfa körül álltunk, valamikor az 1970-es évek elején... 6-7 éves koromban, szép ünneplő ruhában és édesanyám vezényletével a kiosztott cédulák alapján elszavaltuk József Attila "Betlehemi királyok" című versét. Az első versszakot nővérem, a másodikat én, a harmadikat húgom, a negyediket pedig mind a négyen édesanyámmal. És ez évről-évre így történt. Aztán már kívülről tudtuk valamennyi versszakot. Édesapám karácsonyi énekeket zongorázott, közösen énekeltünk, olykor Mami és velünk volt. A karácsonyfa és a tekintetek ragyogásában, gyertyák illatában olyan volt, mintha valóban Betlehemben lennénk, a kis Jézus jászolánál. Az ajándékok felbontása csak utána történhetett meg.

Ezt a szép szokást tartjuk már több mint 50 éve, bővülő családukkal és az unokákkal, kiegészítve azzal, hogy a Bibliából is felolvastak szüleink vagy közösen olvastuk fel a betlehemi történetet. Ezek az együttlétek szívet melengetőek, többek tárgyi ajándéknál, mert egymás közösségét ajándékozzuk a bibliai események felelevenítésével.

A karácsony évről-évre eljön, a családtagok közül már többen elmentek minden élők útján... a betlehemi csodában rájuk is emlékezünk. A karácsony fényében velünk van az isteni szeretet mely belső békességet ad, visszatükröződik a csillogó szemekben, mosolyokban.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János evangéliuma 3,16–17).

Kedves Testvérek - kívánom, hogy ige, vers és éneklés által éljük át a karácsonyi csodát családban, közösségben. Ha egyedül lennénk, keressük magányos barátot, szomszédot, ismerőst, áthívhatjuk, telefonon felhívhatjuk közös ünneplésre. Teljen meg szívünk hálával, Istentől jövő szeretettel, mely fénylik, melegít, megtart a nehéz időkben is és kiárad embertársainkra.

326. Dicsőség mennyben az Istennek

1. Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!
Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!

Az an-gya-li se-re-gek ví-gan így é - ne-kel-nek:

Di - cső - ség, di - cső - ség Is - ten-nek!

- Békesség földön az embernek! / Békesség földön az embernek! / Kit az igaz szeretet a Jézushoz elvezet, / Békesség, békesség embernek!
- Dicsérjük a szent angyalokkal, / Imádjuk a hű pásztorokkal! / Az isteni Gyermeket, ki minket így szeretett, / Dicsérjük, imádjuk és áldjuk!
- Ó, Jézus! Ne vess meg bennünket, / Hallgasd meg buzgó kérésünket! / Jászolodnál fogadjuk, hogy a vétket elhagyjuk, / Ó, Jézus, ne vess meg: hallgass meg!
- Dicsőség az örök Atyának / És értünk született Fiának, / Mindkettő Szentlelkének, áldások kútfejének: / Dicsőség, dicsőség Istennek!

Az ünnepről

Abban merül ki a fejlett világ emberének élete, hogy ehessen, ihasson, alhasson, állandóan fogyasszon, vásároljon valamit. Erről szól számára az adventi várakozása is, esze ágában sincs üdvözülni. Nem is gondol erre. Ezért is válik magányossá.

Márfi Gyula

Főként arra szokták kihegyezni a decembert, hogy mi mindent még. Még egy süteményrecept, még egy program, amire menj el, még egy dísz a házba (...). Ne arra fókuszáljunk, hogy mik azok a dolgok, amiket még ha magunkra húznánk, attól ünnepibb lenne az ünnep, hanem mik azok a dolgok, amiket hogyha elengednénk, ünnepibb lenne az ünnep.

Kovács Eszter

Én is, más is vágyakozik
Az adventi kegyelemre,
Mégis a világgal futunk
A nagy Istent elfeledve.

Haladó-földi örömök
Éltetik közömbösségünk,
Fojtott magányba zárkozva
Veszítjük el üdvösségünk.

Thököly Vajk

ADVENTI EVANGÉLIZÁCIÓS HÉT

Emberek a jászol körül!

december 15-18; hétfőtől csütörtökig
minden este 18 órától

hétfő Önteltséggel (Heródes)
Máté 2:1-8; 16-17

kedd Félelemmel és örömmel (Pásztorok)
Lukács 2,8-14

szerda Teljes hódolattal (A napkeleti bölcsek)
Máté: 2, 9-12

csütörtök Imaséta

Sok szeretettel várunk mindenkit!

1139 Bp. Frangepán u. 43.
www.frangepan.hu

KARÁCSONYFA DÍSZÍTÉS

December 19.
péntek 17.00

16 ÓRÁRA VÁRUNK
FÉRFIAKAT, AKIK SEGÍTENEK
A FENYÓFA TEMPLOMUNKBA
VITELÉBEN, ILLETVE A FA
ÁLLVÁNYBA TÉTELÉBEN.

SOK SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT!

www.frangepan.hu

Meghívó Gyermekkarácsonyunkra

Sok szeretettel várunk
mindenkit hittanos gyermekek
karácsonyi műsorával egybekötött
istentiszteletünkre

December 21.
vasárnap 10 óra

Budapest XIII.
Frangepán utca 43.
református templom

ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT!

december 24. 15 óra	Istentisztelet
december 25. 8 óra	Istentisztelet – úrvacsoraosztás
december 25. 10 óra	Istentisztelet – úrvacsoraosztás
december 26. 10 óra	Istentisztelet – úrvacsoraosztás
december 31. 16 óra	Óévi istentisztelet – úrvacsoraosztás
január 1. 10 óra	Újévi istentisztelet

SOK SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT!

 www.frangepan.hu

facebook: Budapest Angyalföldi
Református Egyházközség

